

Pauls Galenieks un rozes

virtuālā izstāde

Izstādē izmantoti LU Muzeja, LU Botāniskā dārza,
Latvijas Lauksaimniecības universitātes muzeja un
Latvijas Nacionālā dabas muzeja materiāli

© Latvijas Universitātes Muzejs, 2021

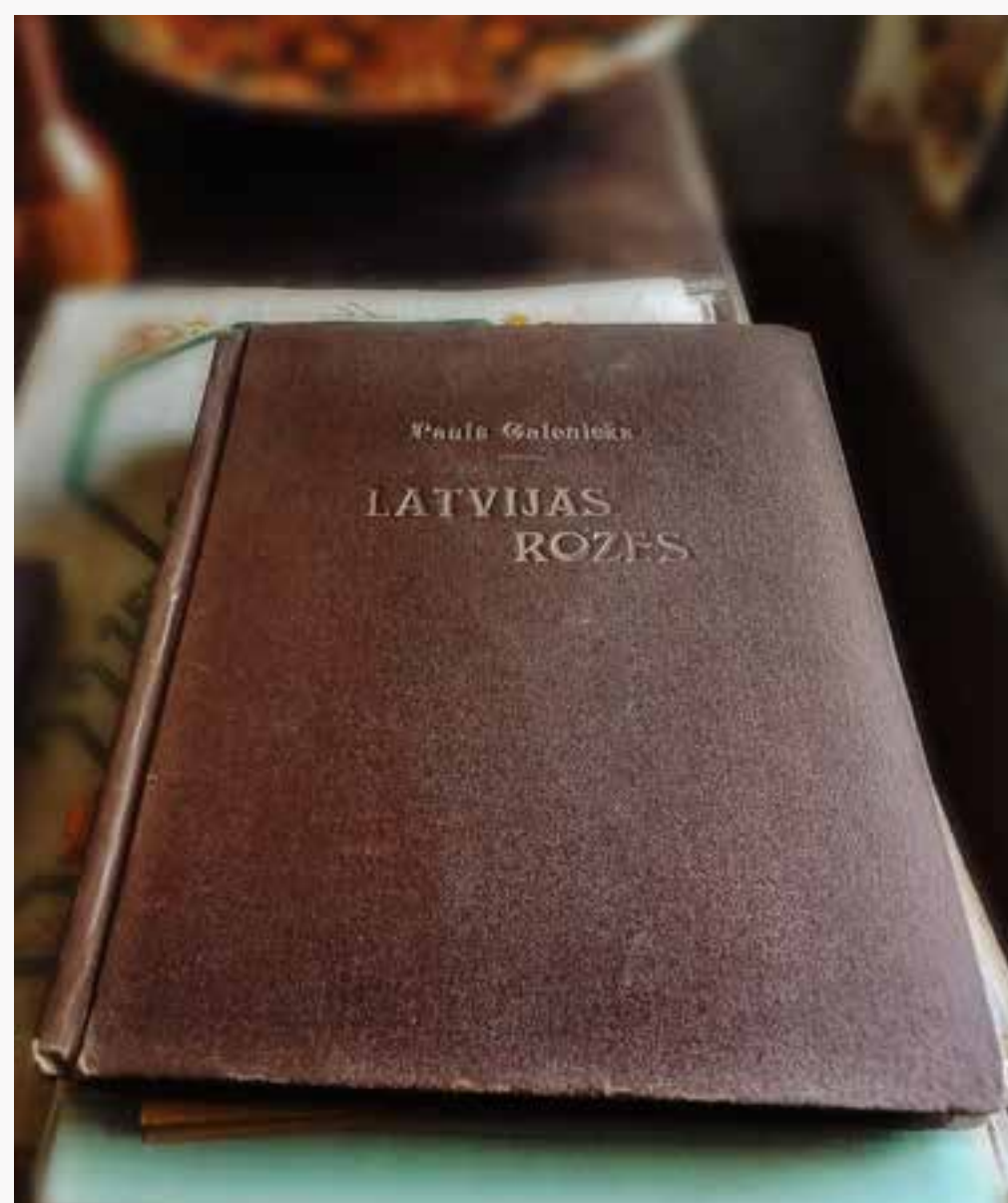
© Daiga Jamonte, 2021

© Jekaterina Komova, dizains, 2021

Atzīmējot izcilā latviešu botāniķa Paula Galenieka 130. jubileju, par LU Muzeja februāra mēneša priekšmetu tika izraudzīts jaunieguvums – profesora 1936. gadā aizstāvētā disertācija “*Latvijas rozes*”, par kuru iegūts dabaszinātņu doktora grāds.

Disertācija ir pirmais plašais pētījums par Latvijas savvaļas rozēm. Tajā apkopota informācija par visām Latvijā sastopamajām rožu sugām un to izplatību, ietvertas arī ziņas par rožu pētījumu un sistemātikas vēsturi.

P. Galenieka disertācija “*Latvijas rozes*” uz galda profesora piemiņas kabinetā Baldones “*Rozītēs*”. 2020. gada vasara. Foto: Daiga Jamonte

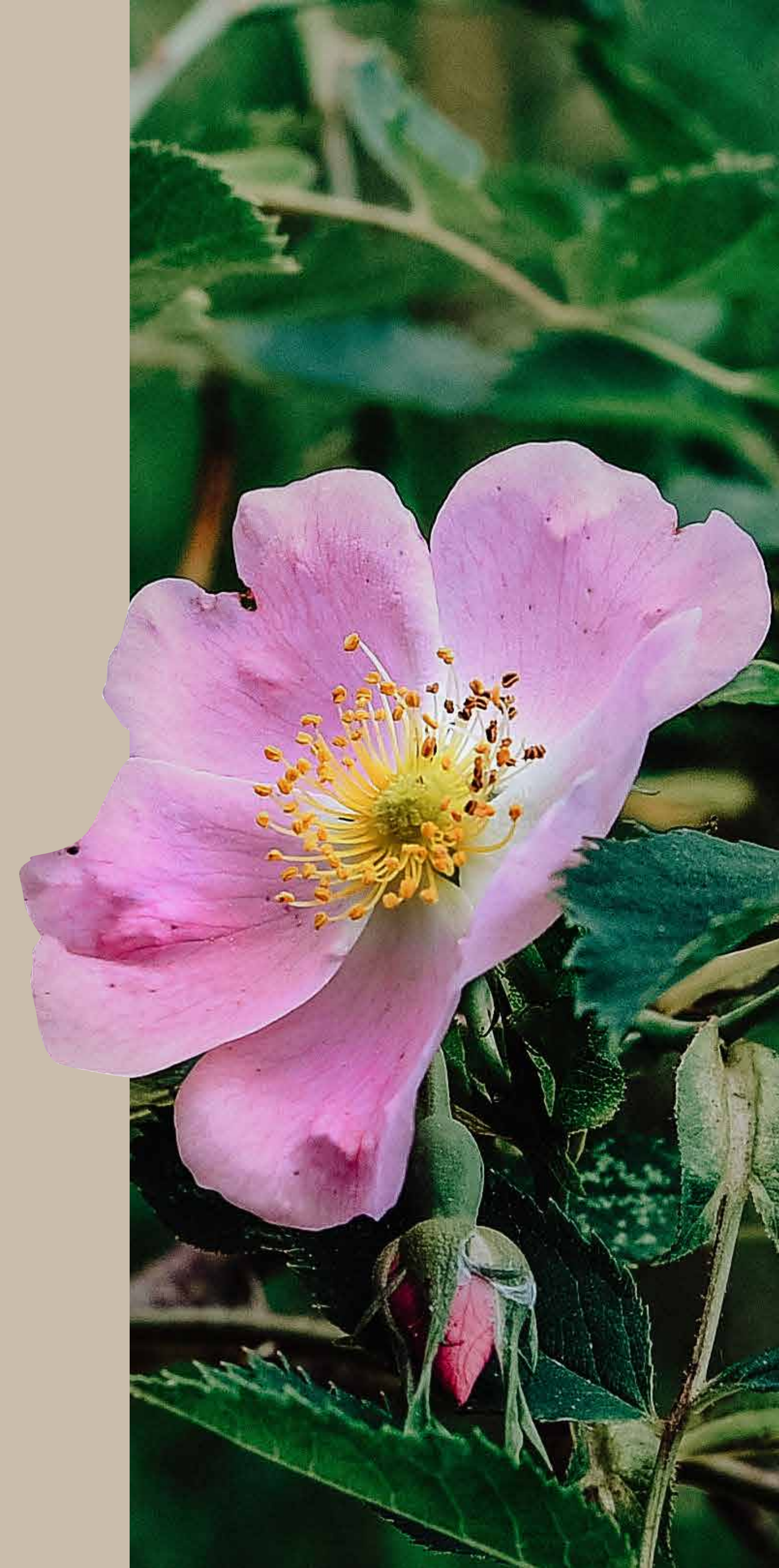

Baldones "Rozītēs".
2020. gada vasara.
Foto: Sarmīte Livdāne un Daiga Jamonte

2020. gada vasarā LU Muzeja darbinieces Daiga Jamonte un Sarmīte Livdāne apmeklēja P. Galenieka mājas "Rozītes" Baldonē. Viņas viesmīlīgi uzņēma profesora mazmeita Sandra Smagare, kas izrādīja P. Galenieka piemiņas kabinetu un pagalmu, ļāva iepazīties ar dendroloģiskajiem stādījumiem.

Mājas šobrīd atrodas profesora mazbērnu īpašumā. Stādījumi ir iekļauti aizsargājamo dendroloģisko stādījumu sarakstā.

Vizītes noslēgumā S. Smagare uzdāvināja LU Muzejam P. Galenieka disertāciju "Latvijas rozes".

Baldones “Rozītes”

P. Galenieka mājas “Rozītes”.
2020. gada vasara. Foto Daiga Jamonte

Labības pļauja “Rozītēs”. 20. gs. Fotogrāfs nezināms.
Reprodukcija, LU Muzeja krājums

Viesi no LU Bioloģijas fakultātes “Rozītēs”. P. Galenieks
centrā ar platmali. 20. gs. 50.–60. gadi. Fotogrāfs nezināms.
Reprodukcija, LU Muzeja krājums

1929. gadā P. Galenieks iegādājās zemes gabalu Baldonē un uzbūvēja tur mājas “Rozītes”. Mājas iegādātas, lai bērni ģimenē augtu saistīti ar dabu un darbu. Šeit bija īsta lauku saimniecība ar lopiem.

Mājas kalpoja arī zinātniskajam darbam, tika izveidoti dendroloģiskie stādījumi ar lielāko savvaļas rožu kolekciju Latvijā. Mājām dotais vārds apliecina pētnieka īpašo attieksmi pret rozēm.

"Rozišu" parka koku un krūmu saraksts.

1. *Abies balsamea* Mill. - Balzama baltegle
2. *Abies veitchii* Lindl. - Viča baltegle
3. *Acer ginnala* Max. - Ģināla kļava
4. -" - *platanoides* - parastā kļava
5. -" - *spicatum* - vārpainā kļava
6. -" - *tataricum* - Tatarijas kļava
7. *Amelanchier spicata* Koch. - vārpainā korinte
8. *Aronia melanocarpa* Elliot. - melnaugļu aronija
9. *Berberis Thunbergi* DC - Tunberga bārbele
10. -" - *vulgaris* L. - parastā bārbele
11. *Caragana arborescens* Lam. - kokveida karagana
12. -" - *frutex* - krūmveida karagana
13. *Cercidophyllum japonicum* S et Z - Japānas katsuura
14. *Cerasus sachaliense* - Sahalīnas ķirsis
15. *Chaenomeles japonica* - Japānas oļonija
16. *Cornus alba* /L/ Py - baltais grimonis
17. *Crataegus curvipetala* - vilkābele
18. ~~*Crataegus flabellata*~~ - vādekļveida vilkābele
19. *Elaeagnus argentea* Pursh. - sudrabeleagns
20. *Euonymus alata* - spārnotais segliņš
21. *Euonymus europaea* - Eiropas segliņš
22. *Forsythia suspensa* - nokaru forsītijs
23. *Fraxinus excelsior* L. - parastais osis
24. *Fraxinus ornus* L. - kalnu osis
25. *Hipophae rhamnoides* L. - pabērzu smiltsērķājs
26. *Juglans cinerea* L. - pelēkais valrieksts
27. *Juglans sieboldiana* Maxim. - Sibolda valrieksts
28. *Laburnum anagyroides* Med. - parastās zeltlījas
29. *Larix decidua* Mill. - Eiropas lapegle
30. *Larix leptolepis* Murr. - Japānas lapegle
31. *Lonicera periclymenum* L. - vijīgais saussērdis
32. -" - *tatarica* L. - Tatarijas saussērdis
33. *Ribes aureum* - zelta jāpogas
34. *Rosa acicularis* - adatainā roze
35. *Rosa californica* - Kalifornijas roze
36. *Rosa rugosa* - krokainā roze
37. *Rosa alba* - baltā roze
38. *Rosa spinosissima* - dzelopainā roze
39. *Rosa pomifera* - ābolu roze

40. *Rosa cinamomea* - rudā roze
41. *Rosa tomentosa* - tūbainā roze
42. *Rosa woodsi* - Wudsa roze
43. *Spiraea bumalda* Burw. - Bumalda spireja
44. -" - *chamaedrifolia* L. - māršila spireja
45. -" - Van - houttei hab. - Vanhuta spireja
46. *Symphoricarpus albus* Blake - baltās sniegogas
47. *Syringa amurensis* - Amuras ceriņi
48. -" - *henryi* - Henri ceriņi
49. -" - *japonica* - Japānas ceriņi
50. -" - *josikaea* - Ungārijas ceriņi
51. -" - *reflexa*
52. -" - *tomentella* - tūbainie ceriņi
53. -" - *villosa* - pūkainie ceriņi
54. -" - *vulgaris* L. - parastie ceriņi
55. -" - *wolfi* - Volfa ceriņi
56. *Thuja occidentalis* L. - rietumu dzīvības koks
57. *Thuja columnaris* Mat. - stabveida dzīvības koks
58. *Filix cordata* Mill. - parastā liepa
59. *Viburnum lentago* L. - Kanadas irbenes
60. *Viburnum opulus* L. - parastās irbenes
61. *Vitis rupestris* - klinšu vīnkoks
62. *Malus baccata* Borkh. - ogu ābele
63. *Malus coronaria* - vainagu ābele
64. *Malus sargentii* - Sarženta ābele
65. *Malus zumi* - Ķuma ābele
66. *Menispermum dahuricum* - Dahūrijas menisperms
67. *Myrica pensilvanica* - Pensilvānijas balzāmkārklis
68. *Padus serotina* Agardh. - vēlā ieva
69. *Padus racemosa* Gilib. - parastā ieva
70. *Parthenocissus quinquefolia* - pieclapainais mežvīns
71. *Philadelphus pubescens* - pūkainais filadelfs
72. -" - *coronarius* - parastais filadelfs
73. *Picea engelmannii* - Engelmana egle
74. -" - *glauca* - zilā egle
75. -" - *koraiensis* - Korejas egle
76. -" - *pungens* - asā egle
77. -" - *abies* - Eiropas egle
78. ~~xx~~ *Pinus silvestris* - parastā priede
79. *Pinus cembra* - Eiropas ciedru priede

Fragments no "Rozišu" dendroloģisko stādījumu koku un krūmu saraksta.
Sastādīts, iespējams, 20. gs. 70. gados. Sarakstā redzamas rožu sugas.
LU Muzeja krājums

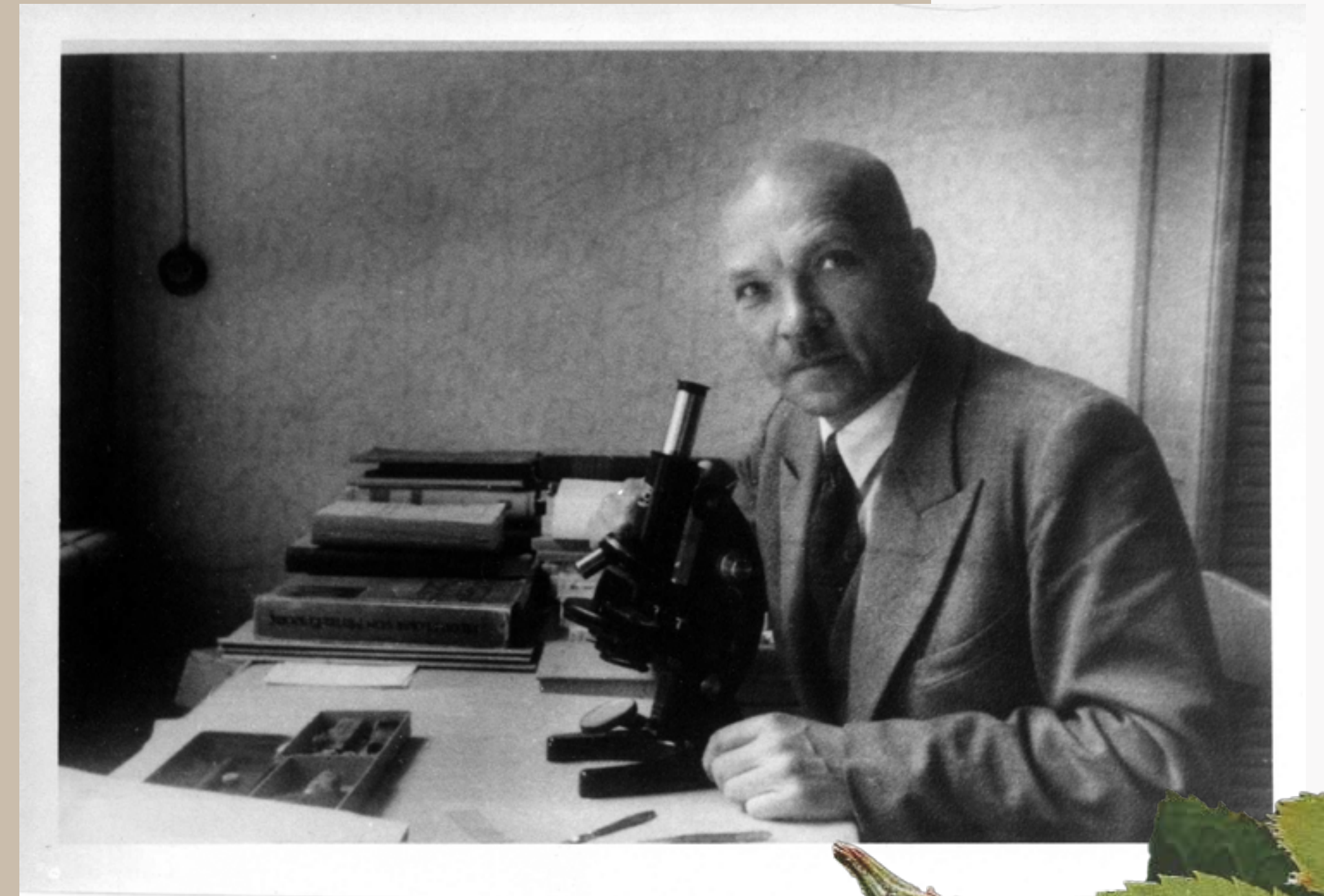
Zinātniskā darbība

1920. gados P. Galenieka zinātniskajā darbā iezīmējās divi virzieni – paleobotānika un floristika. Floristikā viņu interesēja ķērpji, sūnas, paparžaugi un ziedaugi. Floras vēstures izpētē pētnieks pielietoja jaunākās paleobotānikas metodes. Pirmās P. Galenieka publikācijas saistītas ar šo jomu.

Laika gaitā profesors arvien vairāk pievērsās augu anatomijai, morfoloģijai un sistemātikai.

P. Galeniece pie darba galdā kabinetā Botānikas katedrā LU.
20. gs. 30. gadi. Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

P. Galeniece pie mikroskopa.
20. gs. Fotogrāfs nezināms.
Reprodukcija, LU Muzeja krājums

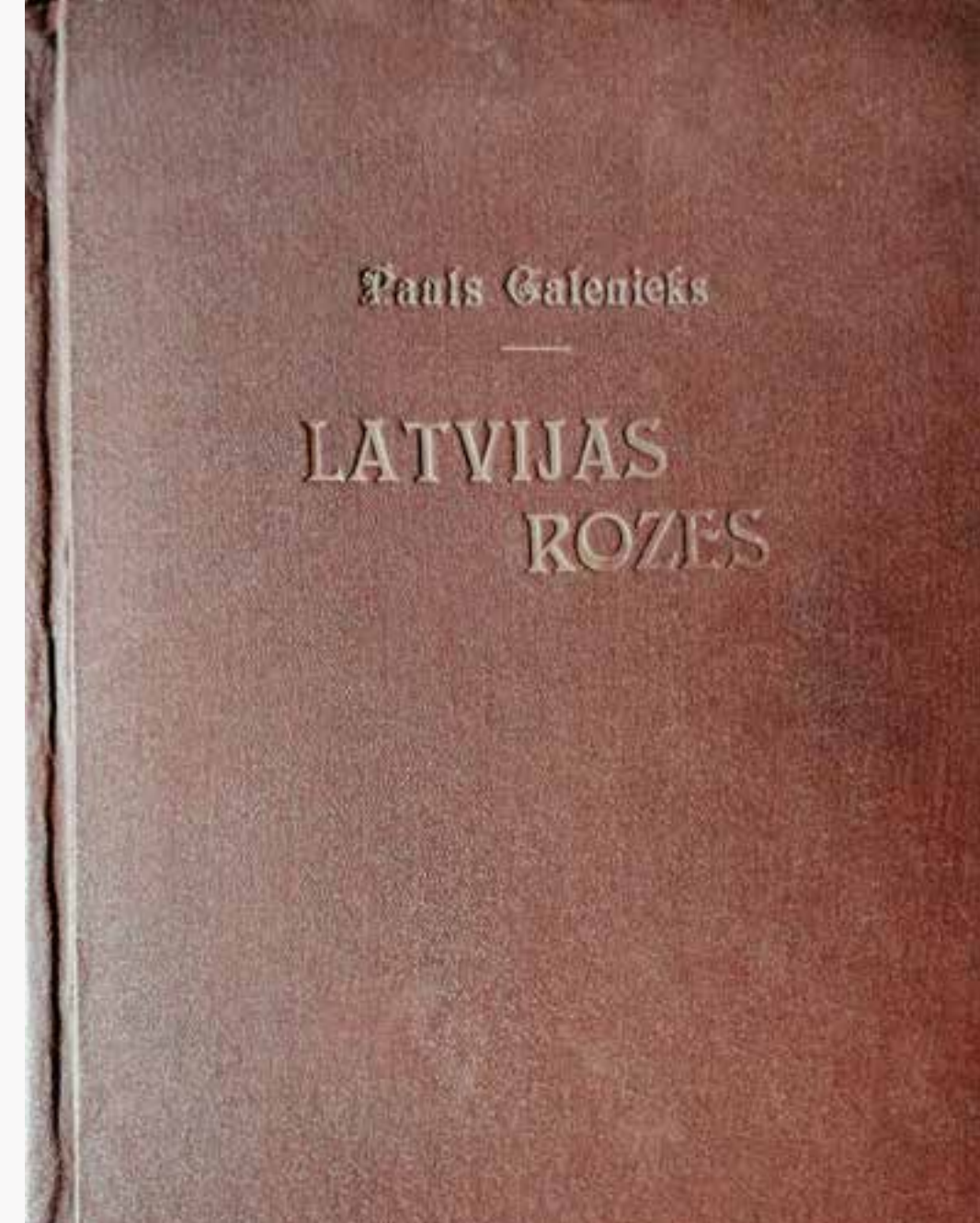

Pētījumi

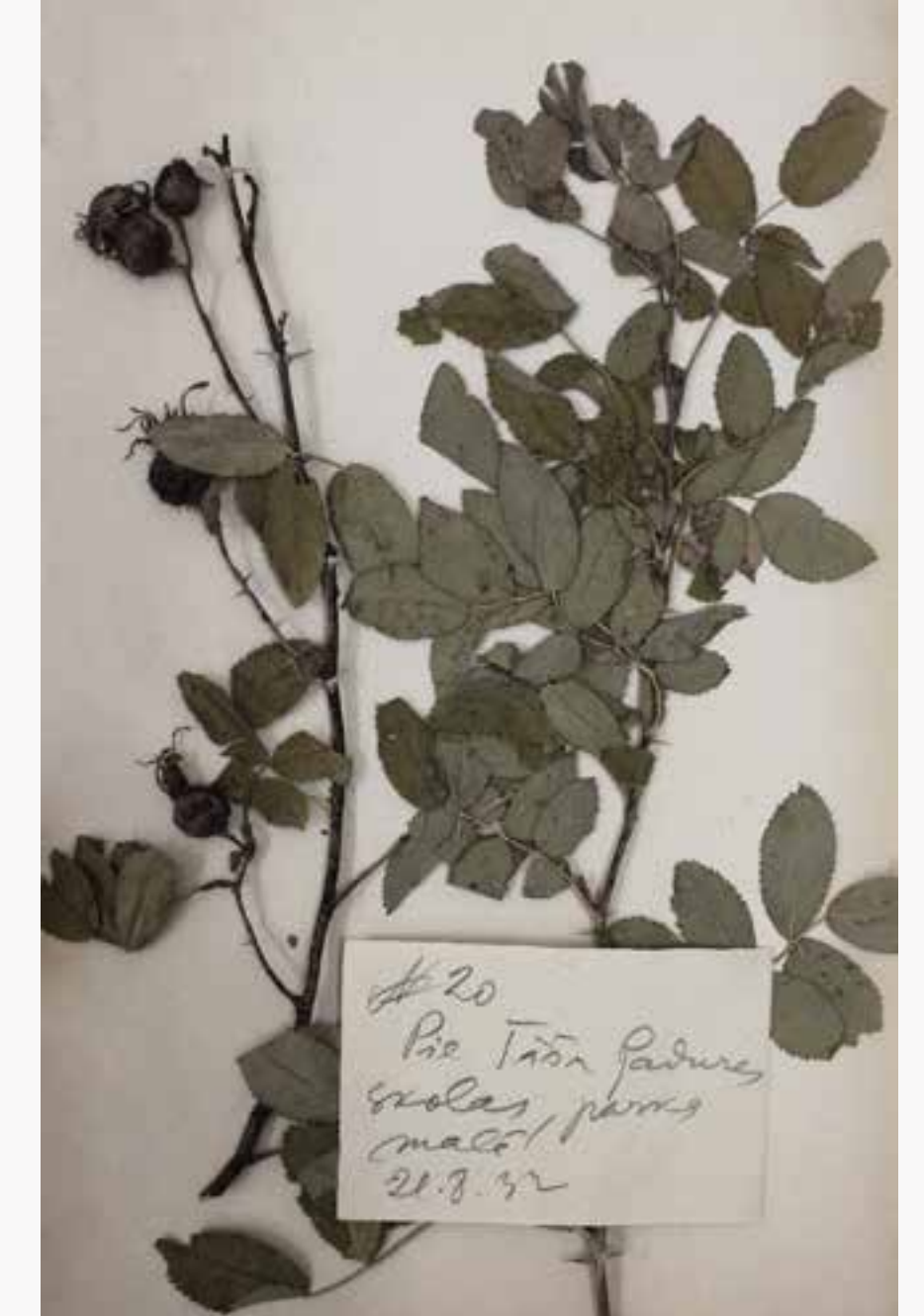
P. Galenieks ir aptuveni 30 zinātnisku darbu, kā arī populārzinātnisku publikāciju un tulkojumu autors. Starp tiem ir gan savam laikam novatoriski darbi paleobotānikā, gan fundamentāli darbi, kas botāniķiem kalpo arī mūsdienās.

- 1924. gadā pirmizdevumu piedzīvoja mācību grāmata vidusskolām “Botānika”, 1948. gadā – mācību grāmata studentiem “Augu sistemātika”.
- 1926. gadā P. Galenieks tika apbalvots ar Krišjāņa Barona prēmiju par interglaciālā kūdras slāņa floras pētījumu, bet 1937. gadā – par krājumu “Latvijas zeme, daba un tauta” 2. sējumu, kuram viņš bija redaktors un līdzautors.
- 1950. gadā tika izdota P. Galenieka sastādītā “Botāniskā vārdnīca”.

Starp nozīmīgākajiem tulkojumiem jāmin Čārlza Darvina “Sugu izcelšanās”.

P. Galenieka disertācija “Latvijas rozēs”.
1936. gads. LU Muzeja krājums

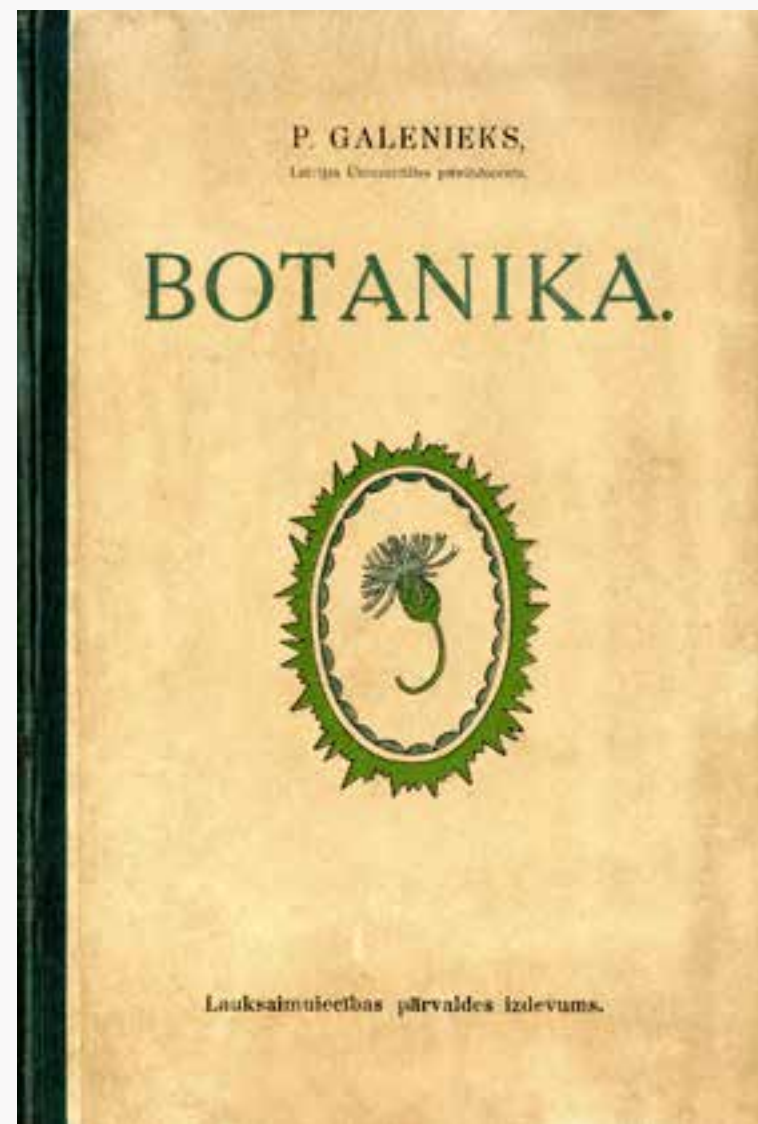
Rosa pomifera var. *recondita*.
P. Galenieka 1932. gadā ievāktais paraugs LU Muzejā.

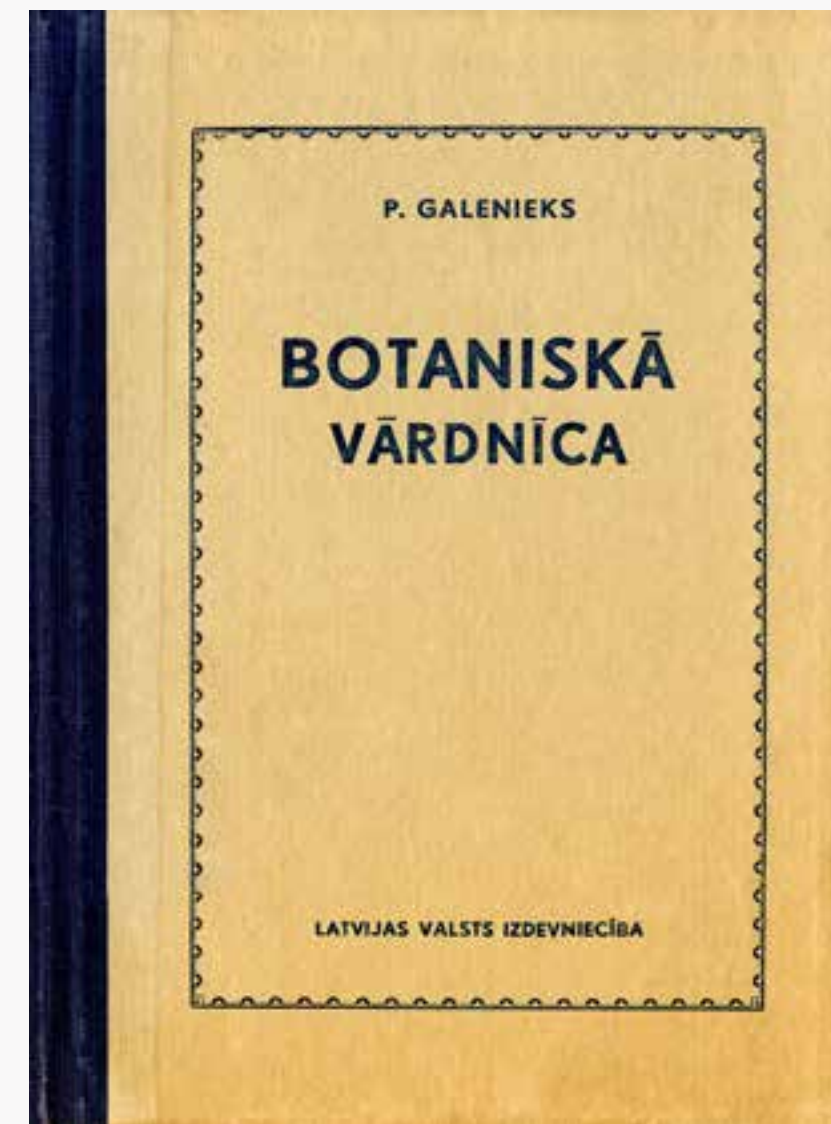
Plaukts skapī LU Muzejā, kur glabājas *Herbarium Latvicum* rožu herbāriji.
2021. gads. Foto Daiga Jamonte

Strādājot pie disertācijas, P. Galenieks apsekoja savvaļas rožu atradnes visā Latvijā un ievāca daudz augu paraugus, kuri tagad glabājas LU Muzeja Botānikas un mikoloģijas kolekcijās. Tās daļā *Herbarium Latvicum* ir pārstāvētas deviņas Latvijā sastopamās rožu sugas, kopā 17 mapes, atsevišķas sugu varietātes pārstāv tikai disertācijas izstrādes laikā P. Galenieka sagatavotie eksikāti.

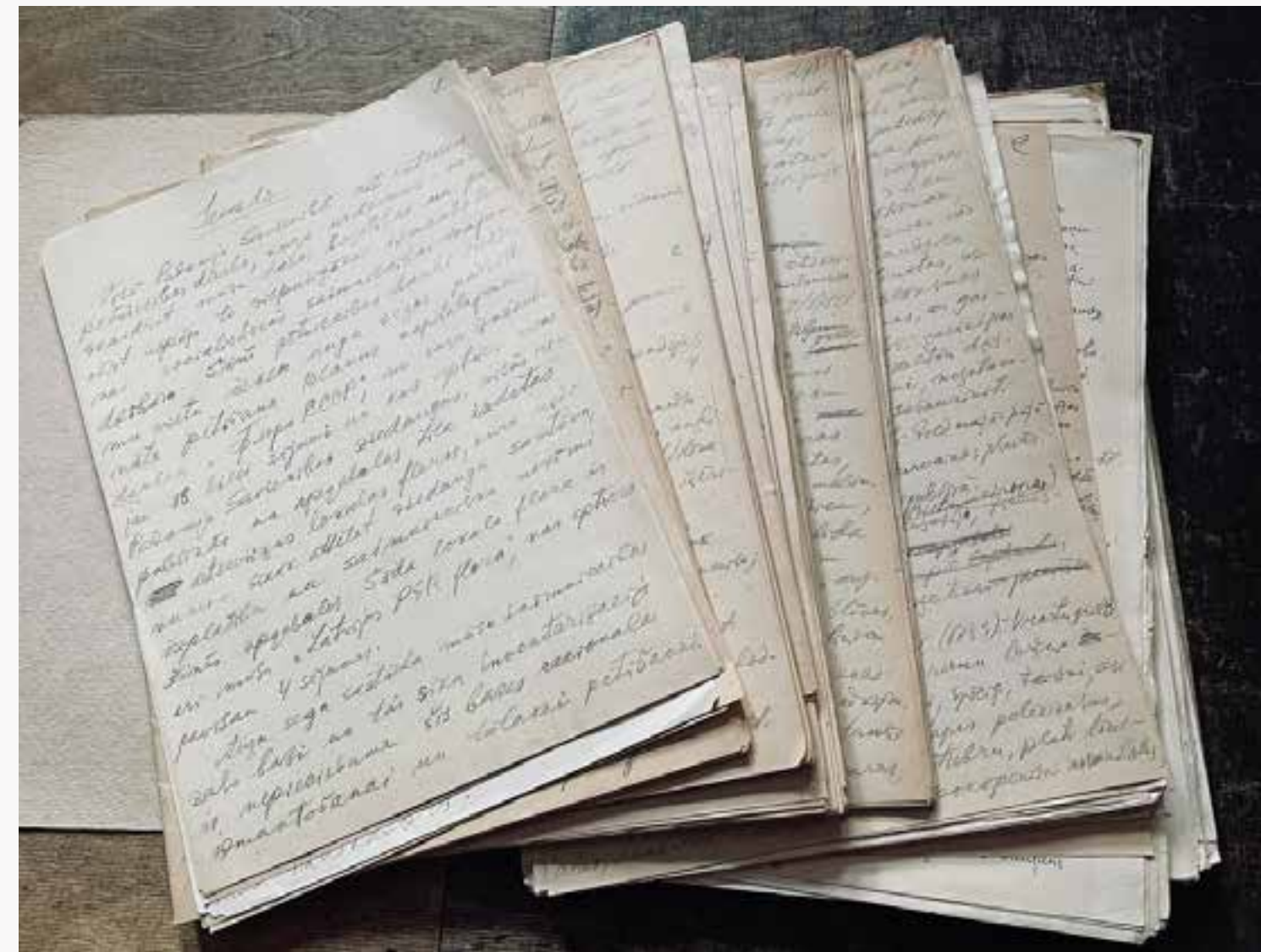
Viens no profesora fundamentālajiem darbiem bija 4 sējumu izdevums *“Latvijas PSR Flora”*, kura sagatavošanu viņš vadīja un bija vairāku rakstu autors.

P. Galenīks *“Botānika”*.
3. izdevums. 1929. gads

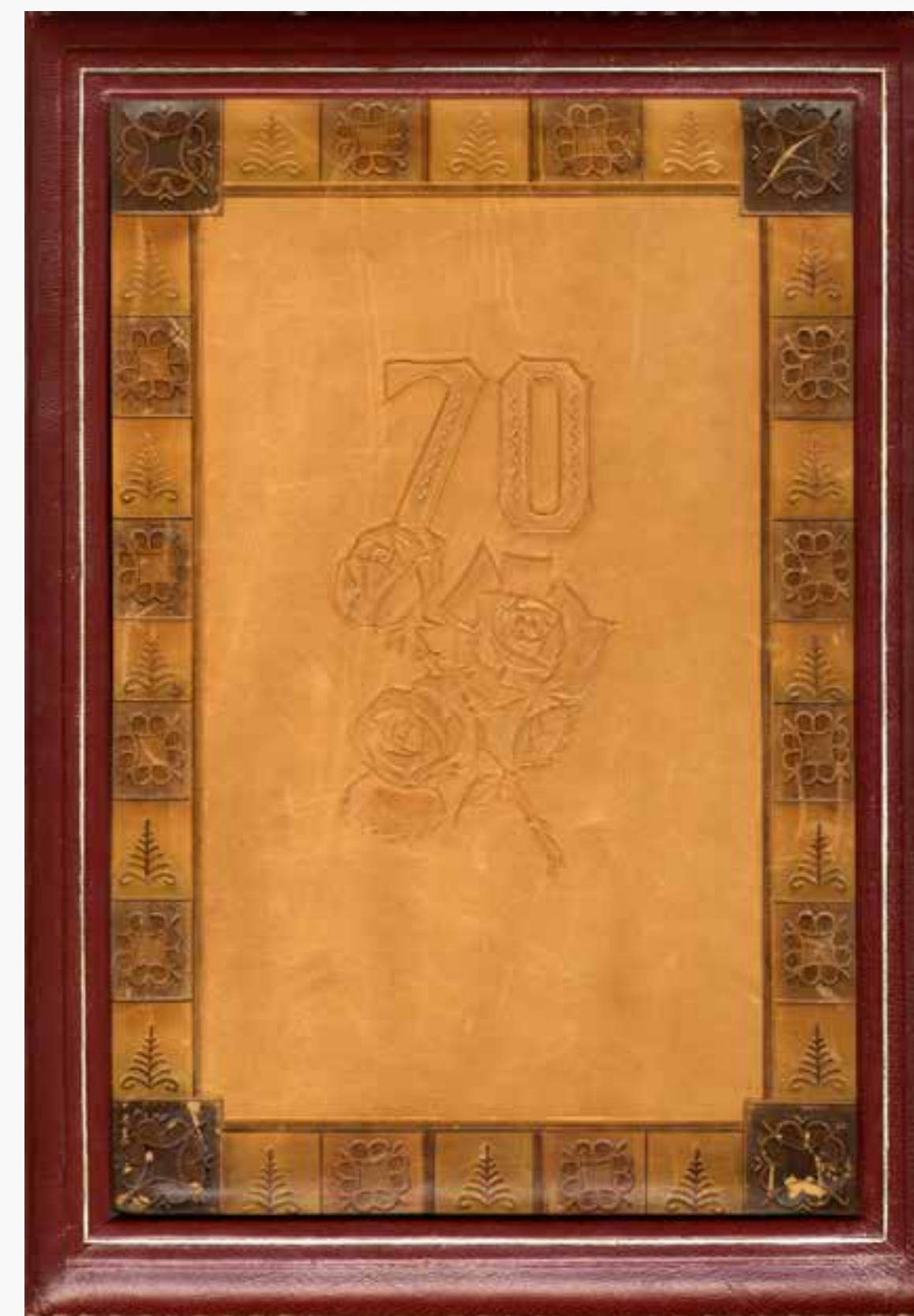
P. Galenīks *“Botāniskā vārdnīca”*.
1950. gads

“Latvijas PSR flora” manuskripts. Sarakstīts
līdz 1953. gadam. LU Muzeja krājums

Bioloģijas fakultāte

1922. gadā, tikko atgriezies no emigrācijas, P. Galenieks sāka strādāt Latvijas Universitātē, tolaik Matemātikas un dabaszinātņu fakultātē. 1940. gadā fakultāti sadalīja, izveidojot Dabaszinātņu fakultāti, ko vēlāk pārdēvēja par Bioloģijas un augsnes zinību fakultāti, bet kopš 1953. gada – par Bioloģijas fakultāti.

Latvijas Valsts universitātes Bioloģijas fakultātes apsveikums P. Galeniekam 70 dzīves un 40 darba gadu atceres dienā. 1961. gads. LU Muzeja krājums

P. Galenīks (stāv) vada laboratorijas darbus LU.
20. gs. vidus. Fotogrāfs nezināms.
LU Botāniskā dārza arhīvs

P. Galenīks (labajā pusē)
ar studentēm auditorijā LU. 20. gs. vidus.
Fotogrāfs nezināms.
Reprodukcija, LU Muzeja krājums

No 1944. līdz 1950. gadam P. Galenīks bija fakultātes dekāns.
Profesors šeit nostrādāja līdz mūža nogalei.

LU studentu praksē Kaukāzā, ko organizēja un vadīja P. Galenijs (priekšplānā).
1954. gads. Fotogrāfs nezināms.
Reprodukcija, LU Muzeja krājums

LU Bioloģijas fakultātes pasniedzēji un studenti.
2. rindā no labās 4. Jānis Lūsis, 5. Austra Rēdliha,
6. P. Galenijs, 20. gs. 50. gadi.
Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

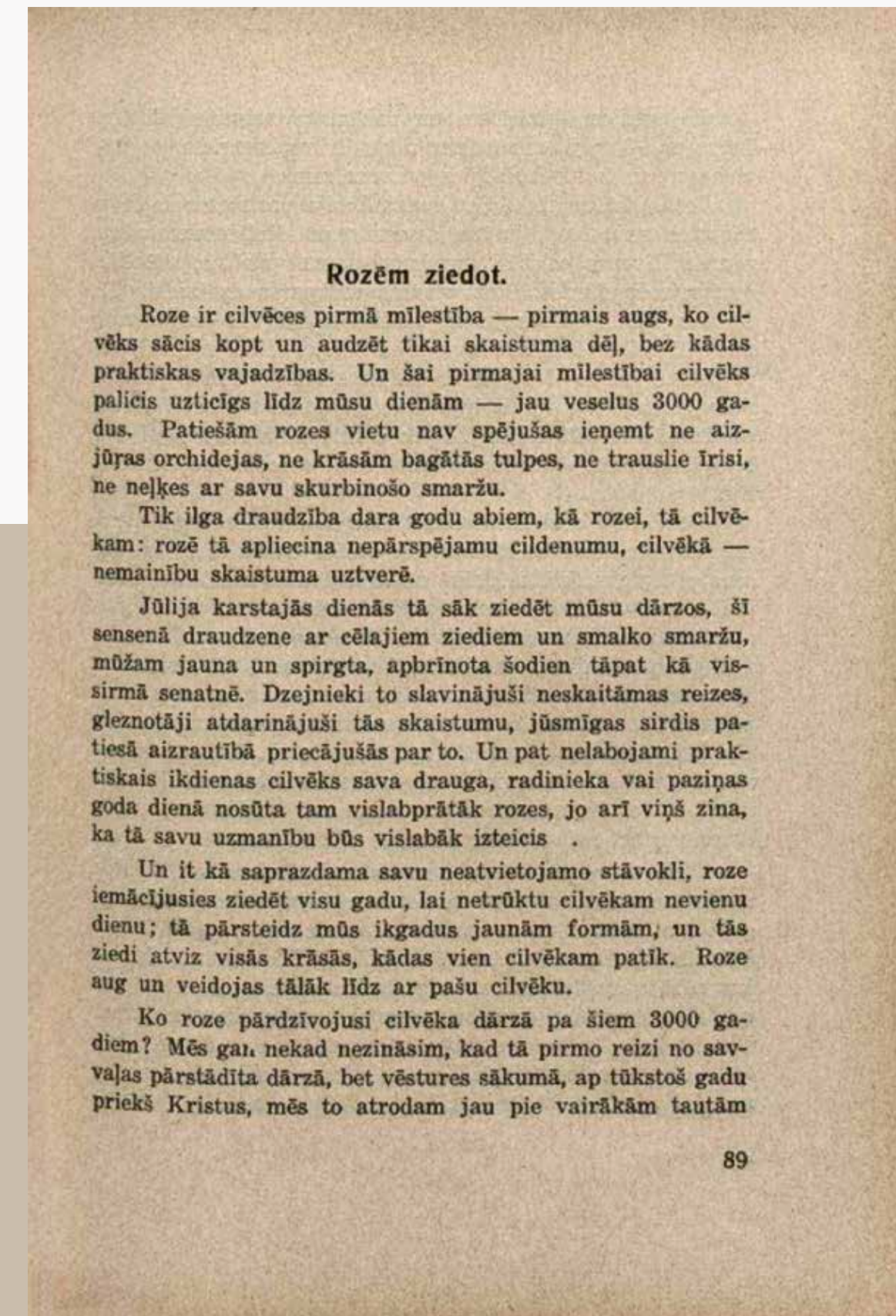
LU Bioloģijas fakultātes darbinieki pie svētku galda fakultātes
telpās Friča Gaiļa (tagad – Alberta) ielā 10.
No kreisās: 2. Šeina Bērmāne, 4. Austra Rēdliha, 5. P. Galenijs.
20. gs. vidus. Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

Populārzinātniskā darbība

Savas zināšanas P. Galenīks nodeva tālāk ne tikai akadēmiskajā vidē. 20. gs. 30. gados profesors sāka publicēt populārzinātniskus rakstus par dažādiem dabaszinātņu jautājumiem un uzstājās ar lekcijām.

Pēc Otrā pasaules kara dabaszinātņu popularizēšana turpinājās, rīkojot regulāras izstādes.

Lai popularizētu botāniku un veicinātu tās izpēti, P. Galenīks organizēja zinātniskos pulciņus, lai pētniecības darbā iesaistītu studentus, kā arī Jauno naturālistu pulciņus skolās.

P. Galenīka raksta "Rozēm ziedot" pirmā lapa 1940. gadā izdotajā rakstu krājumā "Daba un mēs". Rakstu krājumā apkopoti populārzinātniski raksti, ko pētnieks bija publicējis ar pseidonīmu Omegars periodiskajos izdevumos.

“Rožu draugs”

P. Galenika dzīve bija saistīta ne tikai ar dabaspētniekiem. Viņam tuvo paziņu un draugu lokā bija arī literāti, ar daļu no kuriem viņš varēja būt iepazinies jau studiju gados, strādājot avīzē “Jaunākās Ziņas”. Arī meitai Ventai par krustvecākiem tika izraudzīti rakstnieki Jūlijs Lācis un Lūcija Zemaiča.

Pēc Otrā pasaules kara profesors darbojās Zinātņu Akadēmijas Terminoloģijas komisijā, kur izstrādāja botānikas terminus, veidoja jaunvārdus. Starp P. Galenika radītajiem augu nosaukumiem ir dižauza, dižmeldri, dižskābārži, mārdadži, sīkparpades, aslaivītes, dziedēnītes, linlapes, vairodzenes, dižā aslake un citi.

P. Galeniks apzinājās vārda spēku, teikdams studentiem:
“Ieejiet vārdā! Zināt vārdu, īpaši svešvārdu, terminu, tā izcelsmi, pareizo izrunu, nozīmi oriģinālvalodā – tas nozīmē zināt pusi vielas. Ieejiet vārdā, un jūs kļūsiat bagātāki! Nieka piepūle, bet jūs iegūsiat milzu bagātību, ko neviens nevar atņemt.”

Pēteris Aigars

Rožu draugs

Dr. rer. nat. P. Galeniekam,

Līdz zvaigznēm koki neizaugs –
 Pēc tām mēs vēli skumtu,
 Tik katram, kas ir labs un jauks,
 Tā pietis zaļu juntu.

Bet, kas ar visu sirdi draugs
 Būs puķēm – koku mūsām,
 Tam visos ceļos rozes plauks
 Visbrīnīgākām krāsām.

Tam diena tviks kā rožu lauks,
 Un rīts, un vakars arī;
 Tā vārdu maigle bērni sauks
 Un rakstīs saules stari.

Un ja reiz vēji ārēs trauks,
 Nakts vētru laukos laldīs,
 Viņš tomēr paliks rožu draugs
 Un jaunu rītu gaidīs.

Literāta, baldonieša Pētera Aigara P. Galeniekam veltīts dzejolis. Publicēts laikraksta “Jaunākās Ziņas” 1936. gada 8. jūnija numurā. Kopija, LU Muzeja krājums

Vēstule godājamam P r o f e s o r a m.

"Carpe diem,quam minimum credula postero!"

Dzēriens kad pacilā mūs,kas Coffea species pieder,
 Afrikas saulē tas plaukst un melnāks par nēģeri melno ,
 Vēlamies sveicināt vīru,kas Scientia amabilis cēlai
 Padevīgs kalpo jau sen un slavē to gudrajiem vārdiem.
 Pārogļots Brassica brūns un saldināts Triticum cepums
 Remdējis salkumu mums un kārīgi noēsts bez miņas,
 Dievišķās smaršas vien jūt,kas vēsmo no Malus Vičensae -
 Vakars šis aizvadīts jauks,pilns dziesmām un pārgalvju jokiem.
 Skumīgi paliek tik vien,kad zinām Jūs nopietnu mājās,
 Smieklī kur apkārt mums šalc un aizmirsts viss ikdienas rūgtums,
 Profesor,dižais,nu Jūs,kā vakara viesi tik garā,
 Cildeni sveicinam mēs un godinam neveiklās rindās.

1947. gada 1. novembrī.

Lita
 Ila
 Olita
 Lenija.
 Tuma.
 Felma

Studentu apsveikuma dzejolis profesoram P. Galeniekam.
 1947. gada 1. novembris. Kopija, LU Muzeja krājums

Politika

P. Galenīka 65 gadu jubileja. 1. rindā no labās brālis Fricis Galenīks, P. Galenīks, ārste Emma Āboliņa, Komunistiskās partijas aktīvisks Fricis Deglavs, 2. rindā – mediķi Sarmīte Āboliņa-Baltkājs un Jānis Baltkājs. 1956. gads. Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

Paula Galenīka dzīve ritēja politiskā ziņā sarežģītā laikā.

1940. gadā līdz ar padomju okupāciju Latvijā profesors tika ievēlēts Latvijas Tautas Saeimā, bija Saeimas priekšsēdētāja biedrs, gada nogalē viņš tika ievēlēts PSRS Tautību Padomē.

Profesors tika iekļauts LPSR Augstākās Padomes grupā, kas brauca uz Maskavu lūgt Latviju uzņemt PSRS sastāvā, bet tur viņš atteicās teikt priekšā nolikto runu. Lai arī pret profesoru netika vērstas sankcijas, P. Galenīks kā bijušais baltgvaru virsnieks tika uzlūkots ar aizdomām.

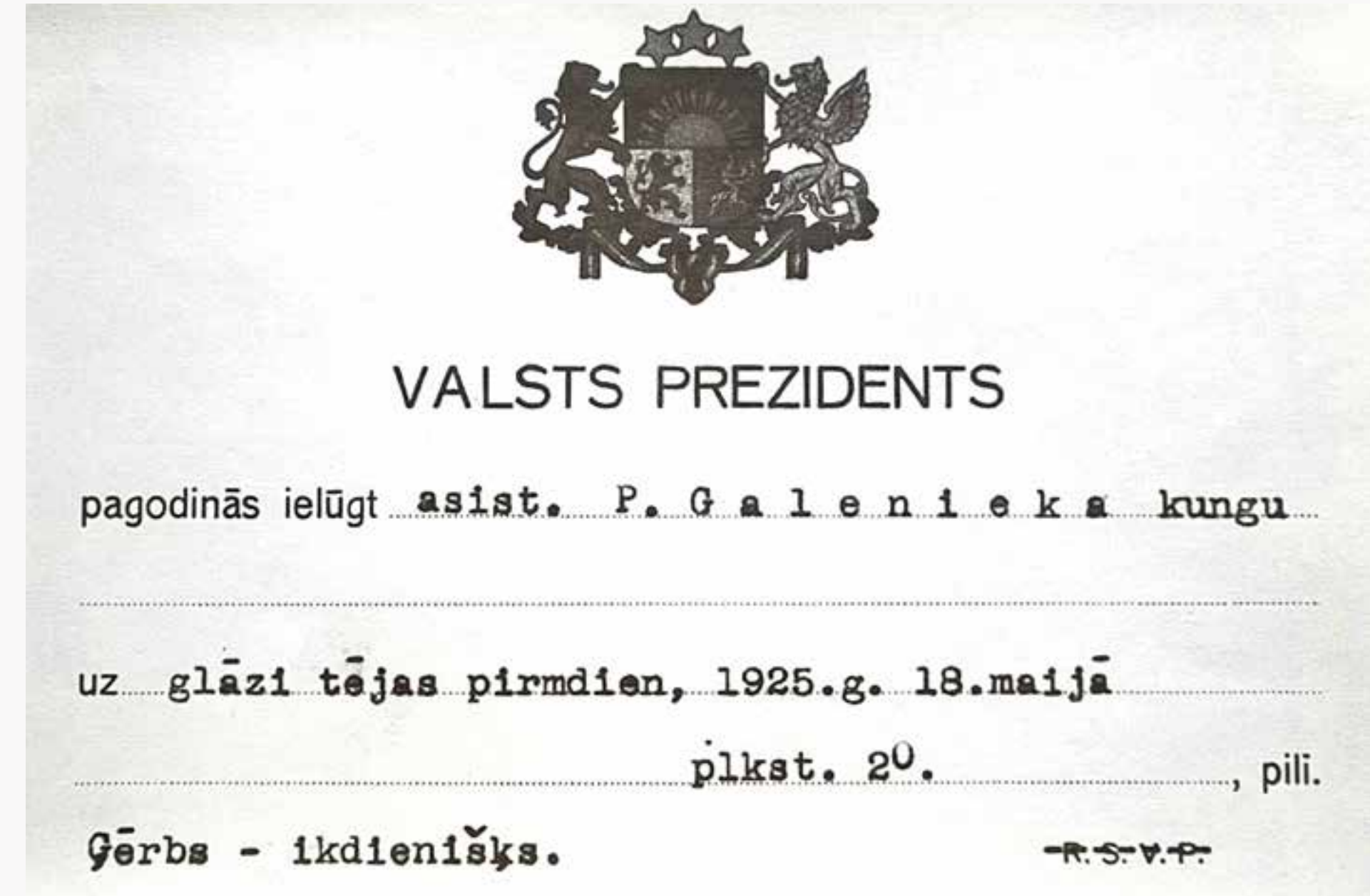

1941. gadā, kad sākās vācu okupācija, P. Galenieks tika apcietināts un ieslodzīts Rīgas Centrālcietumā, no 1942. gada – Salaspils koncentrācijas nometnē, tad gads tika pavadīts policijas uzraudzībā Baldones “Rozītēs”.

Atgriežoties padomju varai, P. Galenieks atgriezās darbā augstskolās, tomēr neuzmanīgs profesora izteikums rosināja politiķi Arvīdu Pelši publicēt rakstu “Kam tic profesors Galenieks”, kas radīja draudus profesora drošībai. Draudus pastiprināja arī dēls Imants, kas līdz pat 1956. gadam slēpās mežā no pastāvošās iekārtas.

Laikraksta “Padomju Latvija” 1946. gada 10. februāra numurs ar A. Pelšes rakstu “Kam tic profesors Galenieks” krievu valodā. LU Muzeja krājums
Raksta tulkojums latviešu valodā tika publicēts laikrakstā “Cīņa” un “Zemgales Komunisti”

Ielūgums no valsts prezidenta. 1925. gads. Latvijas Nacionālā dabas muzeja arhīvs

Ģimene

P. Galenijs piedzima mežsarga ģimenē. Vecāku Matīsa un Ženijas Galeniku ģimenē bija astoņi bērni.

Emigrācijā P. Galenijs iepazinās un apprecējās ar Annu Caunīti, Altajā viņiem piedzima dēls Imants (1919–2000), bet ceļā uz mājām – meita Ausma (1921–1944). Diemžēl, Anna saslima ar tuberkulozi un nomira. 1927. gadā P. Galenijs apprecējās otro reizi. Laulībā ar sievu Mariju piedzima meita Venta (1928–2011) un dēls Tālis (1932–1946).

P. Galenijs ar ģimeni savā 70 gadu jubilejā. 1. no kreisās P. Galenijs. 1961. gads. Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

P. Galenijs un Marija Galeniece (dzimusi, Liniņa) kāzu dienā. 1927. gads. Foto A. Zvirbulis. Latvijas Lauksaimniecības universitātes muzeja krājums

P. Galenijs ar ģimeni, vidū P. Galenika vecāki – Matīss un Ženija, priekšā bērni (no kreisās) Fricis, Arnolds, aizmugurē – Edvards un Pauls. 20. gadsimta sākums. Fotogrāfs nezināms. Reprodukcija, LU Muzeja krājums

M. Liniņa bija ievērojama purvu botāniķe, kas kopš 1922. gada strādāja Latvijas Universitātē un šeit arī iepazinās ar P. Galeniku. 1934. gadā viņa aizstāvēja habilitācijas darbu *“Latvijas purvu un mežu attīstība pēcdedus laikmetā”*, par ko 1936. gadā saņēma Krišjāņa Barona balvu.

Piemiņa

P. Galenijs nomira 1962. gadā. Viņa izvadīšana notika no Latvijas Valsts universitātes aulās.

Pauls Galenijs ilgi palika savu kolēģu un studentu atmiņās un botāniķu sabiedrība neaizmirsā profesora ieguldījumu zinātnē.

P. Galenika dēls Imants pie tēva kapa bērū dienā Rīgā Meža kapos. 1962. gads. Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

P. Galenika piemiņas kabinets Baldones "Rozītēs". 2000. gada oktobris. Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums Mājās šobrīd saimnieko profesora mazbērni, joprojām ir saglabāts viņa kabinets, kurā redzama daļa bibliotēkas, fotogrāfijas un dažādas piemiņas lietas.

Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas izdevuma "Plēsums" P. Galeniekam veltītās atceres konferences speciālizlaidums. 1991. gads. LU Muzeja krājums
P. Galeniekš Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā nostrādāja no tā dibināšanas līdz 1957. gadam, no 1940. līdz 1941. gadam bija šeit rektors.

Ielūgums uz P. Galeniekša 100 gadu jubilejas atceres konferenci un konferences programma. 1991. gads. LU Muzeja krājums

Paula Galenieka dzīves dati

Profesors Pauls Galenieks. 20. gs. vidus.
Fotogrāfs nezināms. LU Muzeja krājums

23.02.1891 Dzimis Kurzemē Rubas pagasta "Birzēs". Mācījies Pampāļu divgadīgajā ministrijas skolā, tad Saldus pilsētas skolā, Rīgas Ata Ķeniņa reālskolā, Jelgavas reālskolā.

1911–1917 Mācījās Rīgas Politehniskā institūta Lauksaimniecības fakultātē. Pirmā pasaules kara laikā kopā ar augstskolu devās emigrācijā.

1911 Iesaistījās studentu korporācijā "Kāvi".

1921 Atgriezās Latvijā.

1921 Sāka strādāt Latvijas Universitātes Matemātikas un dabaszinātņu fakultātes Dabaszinātņu nodaļas Sistemātiskās botānikas katedrā.

1922 Kopā ar profesoru Nikolaju Maltu un dārznieku Mārtiņu Pāleni izveidoja LU Botānisko dārzu.

1923 Nodibināja Latvijas Dabas zinātņu biedrību (izdevums "Daba").

1939 Vecākais docents jaundibinātajā Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā (tagad – Latvijas Lauksaimniecības universitāte).

1940 Kļuva par Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas rektoru un profesoru, Botānikas katedras vadītāju. 29. jūlijā vācu okupācijas apstākļos tika atstādināts no rektora amata.

1940 Tika ievēlēts par Latvijas Tautas Saeimas deputātu.

1944 Rudenī pēc represijām atgriezās Rīgā un atsāka darbu abās augstskolās.

1945–1949 LU Botāniskā dārza direktors.

1952 Nodibināja Vissavienības Botānikas biedrības Latvijas nodaļu (tagad – Latvijas Botāniķu biedrība).

1956 Nodibināja Zinātņu akadēmijas Botānisko dārzu Salaspilī (tagad – Nacionālais botāniskais dārzs).

1959 Saņēma Latvijas PSR Nopelniem bagātā zinātnes darbinieka goda nosaukumu.

15.05.1962 Mirst, apglabāts Rīgā, Meža kapos.